

SIGNERAT

Nicke Sjödin

Affärsmetoder

Jag minns min barndoms nasare. Han kom en eller två gånger om året med en stor brun väska på cykeln (sommartid) eller på sparken (vintertid). Stegade in i köket, hälsade, strök av sig mössan och satte sig på kökssoffan. Stora väskan lade han framför sig på golvet. Sen öppnade han väskan - och himmelriket (åtminstone för en liten gosse) stod på vid gavel.

Sen plockade nasaren upp vara efter vara, lade dem i locket - efter att ha kastat en frågande blick på mor i huset. Far i huset var sällan hemma. Locket blev så småningom fyllt av allehanda nyttiga ting - flossade långkalsonger, rutiga förkläden, små flaskor med Sloans Liniment och rader av nålbrev, sy- stopp- och säkerhetsnålar.

Ibland kunde det hända att nåt nålbrev bytte ägare, men ofta blev det ingen affär av alls. Och tro inte att nasaren i såna lägen uttryckte något som helst missnöje, än mindre försökte övertala till köp. Vi hade fått se vad där fanns och ville vi inte köpa fick vi skylla oss själva, tycktes han resonera.

Lugnt och metodiskt flyttade han tillbaka varorna från locket till väskan, stängde den och tog ett artigt farväl.

Såna där affärsmetoder saknar jag idag, när vi bombarderas med uppmaningar att handla det ena och det andra. Brevlådan är full till brädden varje dag - ja, jag vet att man kan tacka nej till reklam, men då får man ju inte telefonkatalogen Din Del - affischer och annonser ryter ut sina kommandoord - KÖP KÖP KÖP

och man vet inte vart man ska ta vägen snart.

Värst är alla idioter som tror att man ska handla av dem bara för att de lusar ner ens dator med lockande budskap - spam, kallas det visst, vilket låter litet grand som 'spy' vilket är vad man får lust att göra, när man läser dem. Egendomliga - och fullkomligt onödiga - varor frestas man med. Populärast just nu tycks vara nån grej eller medicin eller vad det kan vara, som förlänger snoppen.

Skulle jag ha tackat ja till alla erbjudanden om sådant, hade jag vid det här laget haft en snopp som räcker från Sollefteå och till Södertälje, allra minst. Detta sannolikt till stort förfång för toalettbesöken.

En annan metod som jag blir kräksjuk av går ut på att krämaren ifråga använder telefonen. När man grymtar 'Hallå' eller nåt i luren, hör man en ljuv kvinnostämma kvittra: "Är det Nils-Eric jag pratar med?" Redan där börjar jag ana en hund begravnen i mossen - ingen har använt detta mitt dopnamn sen våren 1991 (det var då pappa min gick bort).

Hinner jag inte förneka att det är Nils-Eric sätter människan igång och mal. "Ja, jag heter Jessica och jag undrar om du Nils-Eric, hört talas om våra vinägerprodukter, Nils-Eric, har du det Nils-Eric, annars förstär du Nils-Eric, skickar vi dig ett prov, och Nils-Eric, det är alldeles gratis, ja 29, 90 i frakt kostar det, men då Nils-Eric, då får du, alldeles gratis, sa jag det, Nils-Eric, då får du..."

Vid det här laget har jag hunnit dra åt mig andan och ryter genom etern: "JAG SKA INTE KÖPA NÄNTING,

MÄNNISKA!". Tror ni det hjälper, nej förtrutet kvittrar hon på "O nej, Nils-Eric det gäller inte köpa, det här är alldeles gratis Nils-Eric och du förbinder dig inte att köpa nånting, Nils-Eric..."

Av pur utmattnings svarar jag då: "Jamen skicka skiten då". Då slutar hon egendomligt nog nästan direkt att kvittra. Knappt har jag lagt på luren så kommer med posten två små påsar med nåt som ser ut som älgkalvsbajs i och två (TVÅ !!!) inbetalningskort om 29,90. Dessutom ett vackert präntat papper där det står: "Välkommen som medlem i Hälsoklubben. Nu får du varje månad ett hälsopaket med stärkande örter, som gör dig frisk, rask, pigg och konditionsstark. Du betalar endast 380:- plus frakt för varje hälsopaket. Än en gång. välkommen!"

De glömde skriva Nils-Eric, och det påpekade jag när jag ringde och bad dem stoppa alla sina paket på nåt lämpligt ställe, dock inte i min brevlåda. Min barndoms nasare höll käften om han inte blev tillfrågad exempelvis om kalsongernas kvalitet. Detta förfarande rekommenderas varmt till dagens tramsiga telefonsäljare.

Nicke Sjödin